

Barraca a l'est de la carretera de Solers

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Solers

Coordenades:

Latitud: 41.24435
Longitud: 1.74674
UTM Est (X): 394988
UTM Nord (Y): 4566640

Classificació

Número de fitxa: 08231 - 297
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Modern Popular
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: La part frontal i el mur on es troba adossada s'han enderrocat parcialment.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08231A022000160000LS
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 08/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una zona d'horta a tocar del bosc de Solers, al sud de la masia. És una edificació construïda en la interjecció interior de dos murs que tanquen un hort. És de planta irregular i es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca, de les mateixes característiques que el mur on està adossada. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica. La porta està definida per aproximació de les pedres que es tanquen formant un arc rebaixat. Part de les pedres de la part frontal s'han després.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R54 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

